

GAZETA ÎNĂȚĂMÎNTULUI

Anul XX-Nr. 973

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 13 decembrie 1968
4 pag. 25 bani

- Operațiile cu mulțimi în clasa I — pag. 2
- Radioteleviziunea și orientarea școlară și profesională — pag. 3
- Școala și combaterea infrafracțiunilor juvenile — pag. 3
- Asaltul tehnicii audio-vizuale — pag. 4

13 DECEMBRIE 1918 moment important în istoria mișcării muncitorești din țara noastră

Implinirea a 50 de ani de la singeroasa reprimare de către guvernul României burghezo-muncitorești a demonstrației muncitorilor din Capitală, în frunte cu tipograful, care se ridicaseră la acțiuni hotărâte pentru eucerirea unor drepturi și libertăți democratice, pentru o viață mai bună, pentru orientarea țării pe calea progresului social constituie pentru țara noastră un prilej de evocare a glorioaselor tradiții revoluționare ale clasei muncitoare din România, de manifestare a admirației și respectului față de lupta și jertfele sale. Puternicele bătălii de clasă desfășurate de muncitorimea din țara noastră în anii de avânt revoluționar de la sfârșitul primului război mondial au demonstrat convingător înalta combativitate a proletariatului, intransigența sa, capacitatea de a se situa în fruntea forțelor democratice, progresiste care militau pentru dreptate, pentru libertate națională și socială. Aceste bătălii au relevat incontestabil eroismul și spiritul de abnegație al muncitorilor, care nu s-au oprit nici chiar în fața baloanelor și gloanțelor atunci când a fost vorba de apărarea cauzei populare.

Luptele muncitorilor bucureșteni din 1918, care au culminat cu marea demonstrație a tipografilor de la 13 Decembrie a aceluia an, s-au înscris în marile mișcări revoluționare de eliberare socială și națională desfășurate pe continentul european în perioada imediat următoare primului război mondial ca urmare a agravării contradicțiilor social-economice, politice, naționale din numeroase țări și a influenței mobilizatoare exercitate asupra oamenilor muncii de pretutindeni de către Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — eveniment care a marcat inaugurarea unei noi epoci istorice în dezvoltarea societății. Ca rezultat al luptei maselor populare s-a prăbușit imperiul multinational habsburgic, au luat ființă pe ruinele lui state naționale de sine stătătoare. În aceste condiții favorabile și-a găsit împlinirea lupta seculară a poporului nostru pentru crearea statului național unitar. Oamenii muncii de la orașe și sate, în primul rând clasa muncitoare din țara

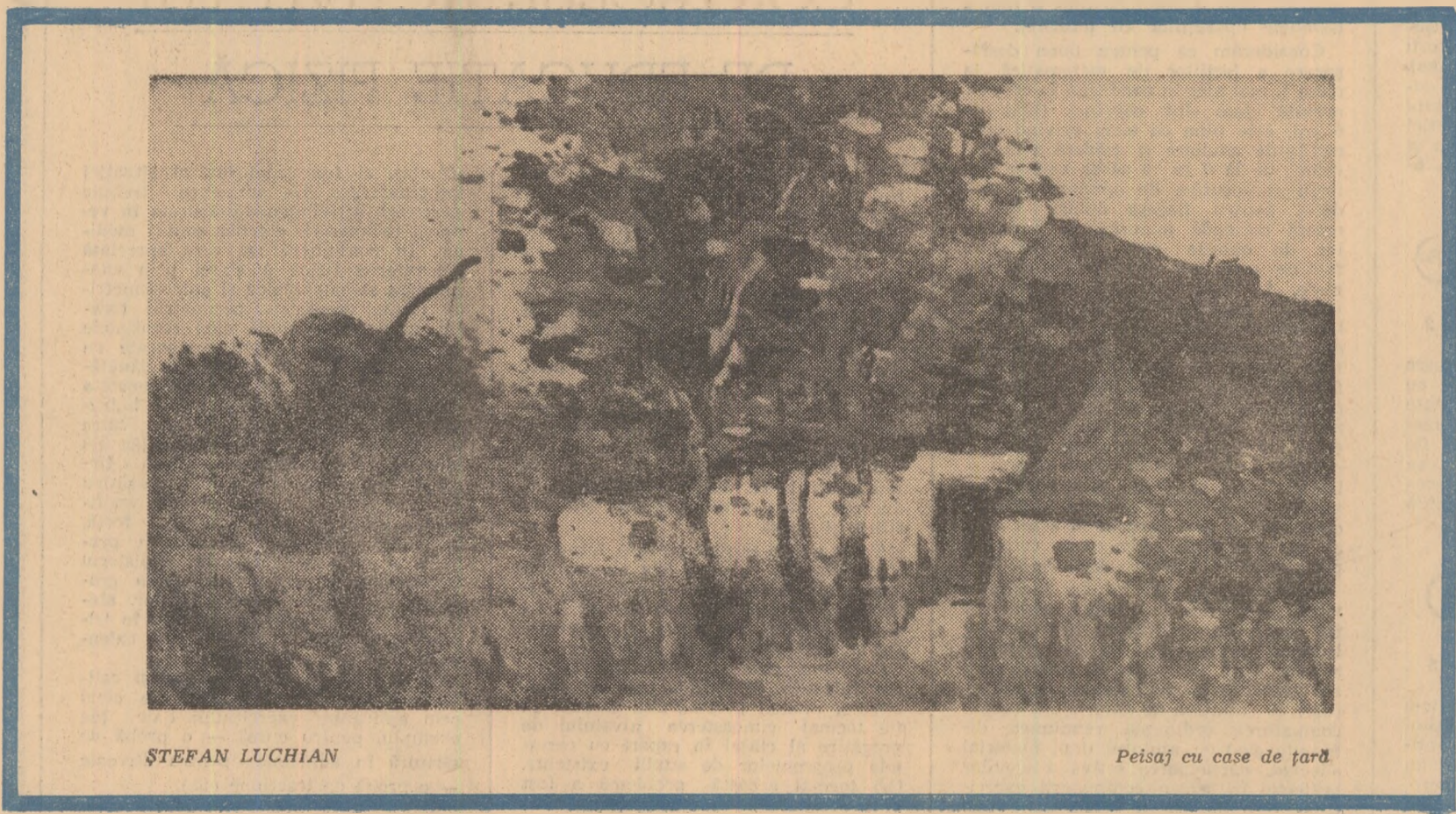
noastră, au adus o contribuție esențială la înfăptuirea actului Unirii Transilvaniei cu România, la 1 Decembrie 1918. Ei au legat de unire aspirațiile lor spre o viață mai bună, spre dreptate și libertate, au militat pentru orientarea patriei întregite pe drumul unor transformări social-politice democratice, progresiste. Muncitorimea, elementele cele mai înaintate din rândurile ei s-au ridicat cu vigoare împotriva încercărilor claselor exploatoare din România de a-și consolida dominația de clasă în cadrul statului național unitar fărâșit la 1 Decembrie prin lupta întregului popor român, de a arunca greutățile prin care trecea țara în perioada de după război asupra păturilor trudoare ale populației.

Muncitorimea din Capitală, detașamentul cel mai numeros, mai concentrat, mai bine organizat al clasei muncitoare din România, cu îndelungate tradiții de luptă împotriva claselor exploatoare, s-a situat în perioada avântului revoluționar în fruntea marilor bătălii sociale desfășurate de oamenii muncii, influențând prin exemplul său acțiunile maselor din întreaga țară. În cursul grevelor care au avut loc în București, în luna noiembrie, la uzinele „Vulcan”, „Le-măre”, „Wolf”, „Regie”, „Arsenal”, „S.T.B.” și la alte întreprinderi, muncitorii imbinau revendicările economice (majorarea salariilor, ziua de muncă de 8 ore, spor de scumpete) cu revendicări politice (desființarea cenzurii și a stării de asediu, recunoașterea organizațiilor politice ale clasei muncitoare, largirea drepturilor democratice), își afirmau idelle democratice, antimonarhice, patriotice. Lupta muncitorimii se bucura de sprijinul intelectualității progresiste, de simpatia și solidaritatea unor largi pături ale populației de la orașe și sate.

Dar dacă în perioada anterioară cercurile conducătoare, sub presiunea puternicului val de greve și demonstrații, au consimțit cu mai mare ușurință să satisfacă revendicările muncitorești, după 1 decembrie au început să-și organizeze forțele, să treacă la repress-

CORNEL ALMĂȘAN

(Continuare în pag. a 4-a)

ȘTEFAN LUCHIAN

Peisaj cu case de țară

Consfătuire de lucru la Ministerul Învățămîntului privind

STUDIUL FIZICII ÎN LICEU

În cadrul consfătuirilor de lucru organizate de Ministerul Învățămîntului pentru discutarea problemelor legate de predarea unor materii de studiu în liceu, după dezbaterea privind matematica și chimia, au avut loc miercuri, 11 decembrie, discuții cu profesorii de fizică.

În deschiderea discuțiilor tov. Traian Pop, adjunct al ministrului învățămîntului, i-a invitat pe participanții la dezbateri să-și expună opinia cu privire la studiul acestui obiect de învățămînt, la perfecționarea și modernizarea lui, la căile menite să înlăture supraîncălzirea elevilor printr-o mai judicioasă structurare, eşalonare și dozare a cunoștințelor.

Una dintre principalele probleme la care s-au referit participanții la discuții a fost aceea a măsurii în care atît predarea, cît și modul cum sînt alcătuite programele și manualele de fizică solicită gîndirea elevilor, tind la înzestrarea lor cu cunoștințe esențiale, menite să le pună la dispoziție un instrument sigur de orientare. În legătură cu aceasta prof. Viorica Crutescu, de la Li-

ceul „M. Eminescu” din Capitală, arată că este binevenită introducerea în clasa a XII-a a unor noțiuni ca cele privind calculele de cuantificare, care sînt într-adevăr de natură să-i facă pe elevi să privească dintr-un unghi nou unele probleme ale fizicii. Uneori, însă, modernizarea studiului este înțeleasă greșit, ca o încălcare a programelor și manualelor cu cît mai multe informații privind noile descoperiri în domeniul respectiv. În manualul clasei a XII-a de fizică, unde s-au introdus cunoștințe despre mașinile electronice de calcul se dau cîteva noțiuni tehnice privind construcția acestora, în timp ce principiul lor de funcționare, a cărui cunoaștere era esențială, este ignorat.

Reluînd problema concepției după care se realizează modernizarea studiului fizicii, profesorul Nicolae Stănescu, de la Liceul nr. 15 aprecia că uneori se adoptă soluții care, de fapt, sînt exteriorizări modernizării propriu-zise. Astfel, se constată că la unele manuale se face eroarea de a se încerca să se integreze elemente

noi, moderne, păstrîndu-se o structură veche. Dar modernizarea presupune o primenire a înșeși ideilor de bază după care este concepută predarea fizicii, o structurare generală a cunoștințelor cuprinse în programă.

Totodată, trebuie revăzute unele noțiuni care se predau incomplet sau în mod neștiințific în clasele mici (sub scuza că tratarea lor științifică ar fi inaccesibilă elevilor) și sînt redate apoi într-o accepțiune mai riguroasă în clasele superioare. Li se vorbește elevilor din clasele V—VIII despre greutate în loc să li se vorbească despre masă,

fiindcă s-a considerat că ei nu pot înțelege noțiunea de masă (deși ar fi greu de explicat cu cît este mai ușor de înțeles noțiunea de greutate). Ulterior, se pierde zadarnic mult timp pentru a se înlătura noțiunea incorectă și a se lămuri și fixa noțiunea justă. Evident nu putem introduce la clasa a VI-a, să zicem, cunoștințe privind calculul vectorial, dar este limpede că nu ar fi deloc complicat să li se explice elevilor că viteza este determinată nu numai de valoarea ei, ci și de direcție și sens.

(Continuare în pag. a 3-a)

CONCURSURI pentru pionieri și școlari

Continuînd o tradiție în-
drăgită de pionieri și școlari,
Consiliul Național al Organi-
zației Pionierilor, împreună cu
Ministerul Învățămîntului, au
inițiat și pentru acest an școl-
ar o serie de concursuri menite
să stimuleze preocupările
pionierilor în domeniul litera-
turii și artei, să promoveze
și să încurajeze aptitudinile
lor.

Concursul literar, care antre-
nează numeroși ucenici ai con-
diului, va începe în a doua
duminică a lunii martie 1969.
Tematica lui, diferențiată pe
ciclurile de clase (III-IV, V-VIII),
este legată de vîrsta copiilor,
de sfera lor de interese. Astfel,
tematica concursului pentru
clasele III-IV cuprinde teme
ca: „O întimplare din vacan-
ță”, „Ce-aș dori să știu toată
lumea despre mine” și o
temă la liberă alegere. Pentru
elevii din clasele V-VIII sînt
propuse temele „Țara mea,
mindria mea”, „Eroul pe care
l visez” și o temă la liberă a-
legere. La concurs pot partici-
pa toți pionierii și școlarii, fie-
care participant alegîndu-și o
temă din cele recomandate
grupelor de clase din care face
parte. Criteriile de apreciere
a lucrărilor sînt capacitatea
de exprimare, bogăția de ima-
gini, originalitatea în descrie-
rea faptelor.

Pentru a stimula apariția și
calitatea revistelor școlare,
Consiliul Național al Organi-
zației Pionierilor va acorda ce-

lor mai bune numere de revistă
— o dată cu premiarea cîștigăto-
rilor concursului de compuneri
literare — o serie de distincții
care vor da colectivelor de re-
dactare posibilitatea să bene-
ficiereze de excursii colective și
de tabere de odihnă în mod
gratuit.

La concursul de artă plasti-
că pionierii și școlarii vor pre-
zenta portrete, peisaje și com-
poziții în creion, acuarelă, tem-
pera, grafit, ulei, precum și
mici sculpturi în piatră și lemn.
Lucrările vor fi selecționate de
un juriu format din artiști plas-
tici, reprezentanți ai organi-
zatorilor și ai uniunilor de crea-
ție. Lucrările cele mai reu-
șite vor fi prezentate la expo-
zițiile ce se vor organiza pe
plan județean și central în
cîntea Zilei pionierilor, ca și
în albume și pliante.

Concursul de fotografii artis-
tice va oglindi aspecte din via-
ța pionierescă, din activita-
tea școlară și de vacanță, ca și
din viața de familie.

Ținînd seama de faptul că
în acest an se vor sărbători 25
de ani de la Eliberarea patriei
de sub jugul fascist și 20
de ani de la înființarea Organi-
zației Pionierilor, comandanții
de pionieri, profesorii de spe-
cialitate îi vor îndruma pe e-
levii ce vor participa la aceste
concursuri să-și orienteze lu-
crările spre aspecte semnifica-
tive din viața nouă a patriei,
din viața fericită a copiilor.

Prof. MARIANA VASILESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

PEDAGOGIE ȘI ESTETICĂ

Valoarea morală a dragostei
de frumusețe este imensă. Filo-
zofii greci socoteau că cine a sim-
țit frumosul nu-l mai poate uita,
că nu mai poate trăi fără fru-
mos și caută să-l realizeze apoi
avea în viață și în sufletul său.
Dar cum, cînd și prin ce mijloace
se dobîndește această dragoste
de frumos?

Noțiunea de frumos este poate
una din cele dintîi noțiuni
abstracte pe care le capătă copii-
lul, iar dragostea de frumos este
îmul dintre cele dintîi sentimente
vii pe care el le încearcă încă
din primii ani de viață, de la primele
cuvinte. Tendința către fru-
musețe, setea de frumusețe este
atît de specific umană și, mai
ales, atît de specifică vîrstei fra-
gede, încît nu trebuie nici un fel
de efort pentru a o declanșa.
Copii, adolescenții sau tinerii toți
vor să fie înconjuurați de lucruri
frumoase, să fie ei înșiși frumoși.
Problema este însă aceea de a în-
druma tineretul către adevărate
frumusețe, către frumusețe pro-
fundă și durabilă, de a-l face ca-

pabil să discearnă între frumuse-
tea autentică și pseudofrumusețe.
Acest lucru, mi se pare, nu este
însă luat întodeuna în seamă
de toți dascălii, deși, mai mult
decît toți ceilalți factori educativi,
școala are misiunea de a da victori-
lor adulți cultura și educația care
să-l ferească de primejdia de a
lua drept adevărat orice metal
care strălucește, de a-l face să
deosebească frumusețea aparentă,
falsă, care se găsește pe toate
drumurile și face zgomot de fru-
musețe autentică, modestă și dis-
cretă, simplă și tăcută.

În procesul de instruire, tot
ceea ce se clădește pe frumusețe
captivează și găsește drum larg
deschis spre mintea și sufletul ti-
nerilor. Pasiunea profesorului pen-
tru știința pe care o predă, pri-
cepearea lui de a dezvălui în fața
elevilor profundele frumuseți ale
acestor științe sînt factori siguri
ai succesului didactic. Pe cînd
eram în ultimii ani de liceu, am
învățat fizica cu profesora Ște-
fania Mărăcinean elevă a Mariei
Curie, pasionată cercetătoare în

domeniul, pe atunci puțin cunos-
cut al radioactivității. N-am să
uit niciodată cele cîteva lecții
suplimentare despre radioactivita-
te pe care ni le-a ținut această
profesoară. Atunci am simțit,
pentru prima oară în viața mea,
cît de frumoasă este fizica. N-am
să uit pasiunea, aproape transfi-
gurarea cu care vorbea unui a-
uditoriu de tinere fete, într-o vre-
me în care științele exacte nu in-
teresaș și nu atrăgeau prea mult.
Și n-am să uit, mai ales, fiorul,
emoția estetică pe care ne-a
transmis-o. Multe dintre colegile
mele și-au schimbat atunci dru-
mul pe care și-l aleseseră, în-
dreptîndu-se către cariere știin-
țifice.

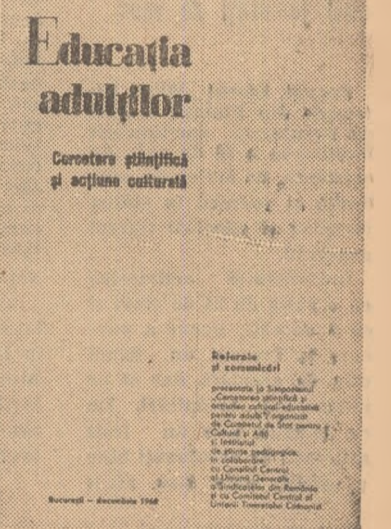
Am văzut adesea elevii entu-
ziasmîndu-se în fața armoniei a-
proape vizuale a unui exercițiu
de algebră sau în fața frumuseții
unei construcții sintactice lati-
nești. M-a emoționat cîndva sur-
prinderea cu care un adolescent
constata, uimit el însuși că știe
pe dinafară pagini întregi din
Sadoveanu, deși nimeni, nicidec,

Simpozionul „Cercetarea științifică și acțiunea cultural- educativă pentru adulți”

În zilele de 9—10 decembrie a.c.
s-au desfășurat la București lucră-
rile simpozionului „Cercetarea
științifică și acțiunea cultural-
educativă pentru adulți” organizat
de Comitetul de cultură și artă și de
Institutul de științe pedagogice în
colaborare cu Consiliul Central al
Uniunii Generale a Sindicatelor din
România și Comitetul Central al
Uniunii Tineretului Comunist. La
simpozion au luat parte oameni
de știință și cultură, cercetători din
domeniul pedagogiei, psihologiei,
sociologiei, antropologiei, sistemati-
zării formelor urbane și rurale etc.
A participat de asemenea, ca in-
vitat, dl. Paul Lengrand, șeful di-
viziei pentru educația adulților din
Secretariatul UNESCO.

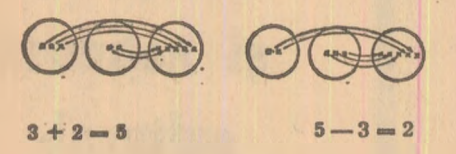
În cadrul simpozionului au fost
prezentate referatele „Pedagogia
în cercetarea interdisciplinară a
educației adulților” de conf. univ.
dr. George Văideanu, directorul
Institutului de științe pedagogice,
„Problematika cercetării științifice
în domeniul activității culturale-
educative pentru adulți” de Ion Mo-
raru, vicepreședinte al Comitetului
de Stat pentru Cultură și Artă,
„Așezarea pe baze științifice a ac-
tivității culturale-educative desfășu-
rată de sindicate — imperativ al
etapei actuale” de Dumitru Gheorghiu,
vicepreședinte al Consiliului
Central al Uniunii Generale a Sin-
dicatelor din România, „Contribu-
ții românești la teoria și practica
activității culturale-educative de
masă” de prof. univ. dr. docent
Stanciu Ștefan, membru corespun-
dent al Academiei, „Cultura de
masă și progresul social” de prof.
univ. dr. docent Mihail Gheleme-
ganu, vicepreședinte al Consiliu-
lui pentru răspîndirea cunoștințelor
cultural-științifice, „Probleme
ale acțiunii culturale-educative în
lumea tineretului” de Ion Popescu,
secretar al C.C. al U.T.C. și „Pro-
bleme actuale ale educației adul-
ților și rolul cooperării interna-
ționale” de dr. Constantin Ionescu-
Bujor.

Bucurările simpozionului au con-
tinuat apoi pe secții de specialitate,
avînd ca teme „Teoria educației
adulților și metodologia de cerce-
tare”, „Cercetări concrete” și „Tra-
diții românești în activitatea cul-
tural-educativă”. Comunicările pre-
zentate în secții au făcut un am-
plu tur de orizont al activității des-
fășurate în țara noastră pe linia
fundamentării științifice a acțiunii
cultural-educative, abordînd și
implicațiile pedagogice și școlare
ale activității de educare a adulților.
Cîtăm pe această linie comu-
nicările cu privire la aspectele
psihologice ale raportului dintre
învățare și dezvoltare la adult, la
bugetul de timp al elevilor de la
cursurile serale, la educarea pă-
rinților în vederea folosirii judi-
cioase a motivelor familiale ale
învățării, la contribuția corpului
didactic la educarea adulților, la
istoria școlilor pentru adulți etc.

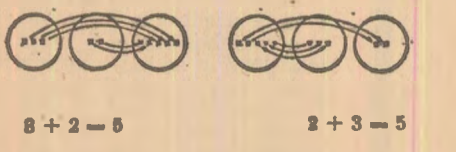

ÎNSUȘIREA OPERAȚIILOR CU NUMERE PE BAZA OPERAȚIILOR CU MULȚIMI DE OBIECTE

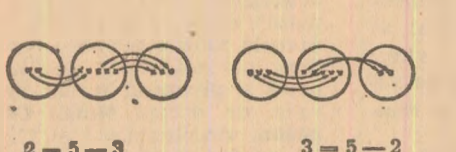
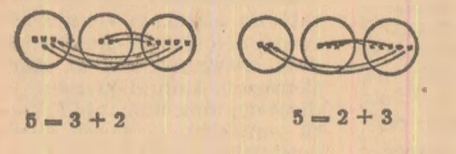
Deoarece numărul este o proprietate a mulțimii, operațiile cu numere pot fi înșușite în clasa I prin acțiuni corespunzătoare cu mulțimi de obiecte. Reuniunea și diferența mulțimilor de obiecte sunt operații de bază pentru înțelegerea adunării și scăderii numerelor. Reprezentarea grafică a mulțimilor de obiecte, parcursă în perioada pregătitoare, constituie o treaptă intermediară a interiorizării acțiunilor cu mulțimi de obiecte, deoarece prin schematizare se înlătură efectul particularităților neesențiale din punct de vedere matematic (felul, obiectul, culoarea, mărimea lor etc.) și se ușurează desprinderea notelor definitorii ale noțiunilor matematice (mulțimea). Formarea gândirii copilului impune cunoașterea, în cadrul aceluiași acțiuni cu mulțimi de obiecte, și a operațiilor directe și a celei inverse (adunarea și scăderea), ca de exemplu în cazul operațiilor următoare:

Proprietățile operațiilor cu numere derivă din proprietățile operațiilor cu mulțimi (asocativitate, comutativitate etc.). Se impune deci necesitatea metodică ca aceste proprietăți să fie descoperite de copil, în activitatea sa cu obiecte sau prin reprezentarea schematică a mulțimilor, ca de pildă în exemplul de mai jos:

Schimbarile ordinii termenilor într-o sumă, pe baza operațiilor cu mulțimi de obiecte, va ușura înțelegerea conținutului operației de scădere, precum și a altor tehnici de calcul cu numere. Așa, de exemplu, în cazul anterior, pentru operația $5 - 3 = 2$, pe baza schimbării ordinii termenilor la adunare, elevii vor înțelege cu ușurință și conținutul operației: $5 - 2 = 3$, fără a se mai face din nou apel la intuiție. Ei vor constata că dacă dintr-o mulțime formată din două părți disjuncte scoatem oricare din aceste părți, rămâne cealaltă parte. Prin manipularea obiectelor elevii pot să descopere în mod independent, mai ușor, componența numerelor și să o exprime cu ajutorul simbolurilor învățate, pe baza decomunerii unei mulțimi în părțile sale disjuncte. De exemplu:

Analiza componenței numărului, realizată prin exprimarea numărului printr-o sumă sau diferență, constituie un pivot pe care se va sprijini în capitolele următoare însușirea adunării și scăderii numerelor formate din zeci și unități.

Schimbările introduse în programa clasei I privesc nu numai conținutul predrilor matematice, dar și limbajul matematic. Este necesar ca, după ce în prealabil elevii au operat cu mulțimi de obiecte, folosind denumirile tradiționale „și cu” și „fără”, să folosească în calcule cu numere denumirile de „plus” și „minus”. Multiplele acțiuni cu obiecte desemnate prin expresii verbale ca „adun la un loc”, „strâng”, „adaug”, „măresc” etc. ori „sustrag”, „scad”, „iau”, „micșorez” etc., dobîndesc o exprimare unică, în operațiile cu numere, prin denumirile plus și minus (semnele operațiilor cu numere).

Considerăm că pentru buna desfășurare a lecțiilor de matematică la clasa I, mai ales în condițiile în care în această clasă sînt cuprinși copii de 6 ani, este bine ca tema privind operațiile de adunare și scădere a numerelor de la 0 la 5 să se trateze în lecții consecutive de adunare și scădere, pentru fiecare număr. În această perioadă manipularea mulțimilor de obiecte este preponderentă față de operațiile propriu-zise cu numere. În tema privind adunarea și scăderea numerelor de la 0 la 10, prin lărgirea subconcentrului 0-5, ponderea operațiilor cu numere se amplifică treptat, pe măsură ce se simplifică operațiile cu mulțimi de obiecte, prin schematizarea din ce în ce mai amplă a operațiilor cu mulțimi concrete. Conceperea operațiilor în concentrul 0-10 într-un sens direct și invers (adunare—scădere) se realizează numai la începutul lecțiilor de scădere, fără a se interveni în acest sens și pe parcursul lecției, așa cum se procedea în subconcentrul 0-5.

Este bine ca încă de la începutul temei privitoare la operații copil să fie continuu activizat în procesul lecțiilor, prin alcătuirea de exerciții simple. Dacă în perioada pregătitoare s-au realizat în mod sistematic operațiile cu mulțimi de obiecte (formarea, compararea, ordonarea, reuniunea, diferența etc.) cu ajutorul unui material adecvat, participarea activă a elevilor la lecție în sensul compunerii exercițiilor de adunare și scădere nu mai constituie pentru ei nici o greutate. Se impune totuși o amplificarea treptată a exercițiilor de muncă independentă, prin parcurgerea mai multor etape. La început li se indică elevilor numerele și operația ce urmează să fie efectuată cu aceste numere, cerîndu-se să formuleze numai textul exercițiului. De exemplu: „Cu numerele 2 și 3 faceți o scădere”. Apoi li se indică operația și li se cere să aleagă numerele. De exemplu: „Scrieți în aceste pătrățele numerele corespunzătoare.”

2 + □ = 5; □ + □ = 6; 5 - □ = 4;
5 = 3 + □; 8 = □ + □;

Intr-o etapă ulterioară li se cere elevilor să compună probleme cu text, după modelul unui exercițiu rezolvat înainte (de exemplu 2 + 3 = 5). În sfîrșit, se organizează un joc distractiv cu aplicații la exercițiile de adunare și scădere.

Modernizarea predării matematice în clasa I presupune nu numai înnoirea conținutului acestei discipline, ci și o schimbare adecvată a metodelor de predare, astfel încît acestea să contribuie la activizarea eficientă a elevilor în procesul lecției.

VASILE ȘTEFĂNESCU
MIHAIL SANDU

CONTROLUL ACTIVITĂȚII DE EDUCAȚIE FIZICĂ

În general, cei care controlează desfășurarea activităților de educație fizică și sport din școli urmăresc depășirea unor aspecte pozitive și negative, dină unor și soluții concrete pentru lichidarea neajunsurilor semnalate. Controlul verifică de obicei documentele de planificare și evidență, ca și metodele de lucru ale cadrelor didactice și capacitatea acestora de a conduce procesul didactic, pe baza asistării la un număr de lecții (cu aceeași clasă sau cu clase diferite). Se cercetează, de asemenea, baza materială a activității de educație fizică și materialul folosit în cadrul lecțiilor și se analizează în ce măsură sprijină conducerea școlii activitatea de educație fizică și sport.

Toate aceste aspecte trebuie, într-adevăr, avute în vedere. Ele nu acoperă însă o latură esențială — și anume, cunoașterea dezvoltării și a pregătirii fizice a elevilor în raport cu cerințele. De aici și existența unei aprecieri relative, superficiale a activității cadrelor didactice. Principala cale de apreciere a muncii profesorului trebuie să fie tocmai cunoașterea nivelului de pregătire al clasei în raport cu cerințele programelor de studii existente. Ori tocmai această problemă a fost pînă acum în mare parte neglijată.

Pregătirea fizică încă necorespunzătoare pe care o au absolvenții școlilor de cultură generală, procentajul destul de ridicat de deficienți fizici și scutiți medical din toate verigile de învățămînt, numărul redus al elevilor cu un grad de măiestrie sportivă ridicat (măestri și categoria I) ne îndreptățeste să considerăm că problema ridicată este de actualitate și comportă o atenție deosebită.

După părerea noastră, izvorită dintr-o experiență îndelungată, inspecția trebuie să „desmorțească” pe cei în cauză, prin depistarea cât mai obiectivă a gradului de dezvoltare și de pregătire fizică a colectivului controlat (clasă, grup etc.). Inspecția trebuie să constate cum se reflectă pregătirea fizică și călătoria organismului în starea generală de sănătate a colectivului controlat, dacă există elevi rămași în urmă cu dezvoltarea fizică, dacă există „rebuturi” (deficienți și scutiți medical), aceste aspecte fiind cele mai grăitoare cu privire la capacitatea profesorului, la modul cum a reușit să transmită elevilor cunoștințele, abilitățile și deprinderile.

Ce trebuie să urmărească inspectorul sau brigada de control pentru a efectua o apreciere cât mai justă asupra activității depuse de profesorul de educație fizică pe o perioadă mai îndelungată de timp? În primul rînd se impune să se aprecieze starea de sănătate a clasei, prin studiul anamnezelor

elevilor, al frecvenței lor, al situației imbolnăvirilor. De asemenea, trebuie cercetată activitatea desfășurată în vederea recuperării elevilor scutiți medical. În continuare se cere apreciat dezvoltarea fizică a clasei prin examinarea somatoscopică și antropometrică (tală, greutatea, perimetrul toracic, capacitatea vitală etc.) rezultatele acestei examinări fiind comparate cu indicii publicați de Ministerul Sănătății. O dată cu aceasta se va constata dacă elevii foarte buni au fost îndrumați către sport, cei normali către practicarea educației fizice, iar cei slabi către gimnastica medicală. Urmează aprecierea nivelului pregătirii fizice și tehnice a elevilor prin verificarea calităților fizice (viteza, forța, rezistența, îndemnarea), potrivit probelor și normelor fixate de Ministerul Învățămîntului, ca și verificarea gradului de însușire a cunoștințelor, abilităților și deprinderilor predate în trimestrul respectiv (după planul calendaristic și programele existente).

Se impune să fie cunoscută și calitatea psihologică dezvoltată la elevii prin aplicarea exercițiilor fizice (de exemplu, pentru curaj — o probă de săritură în adîncime; pentru dirigență — o probă de tracțiune etc.).

Mai departe, este cazul să fie verificate, prin asistarea la un ciclu de lecții, metodele de predare în procesul educației fizice (explicația, demonstrația, exercițiul, repetarea etc.), ca și metodele de educare a dragostei de patrie, a disciplinei și comportării civilizate etc. Trebuie să se cerceteze în ce măsură dezvoltă profesorul în rîndurile elevilor interesul pentru sport, dacă s-au creat în această privință tradiții pozitive etc.

În sfîrșit, trebuie cunoscută personalitatea profesorului de educație fizică — pregătirea lui ideologică, autoritatea lui morală, măiestria pedagogică, orizontul cultural, comportarea față de tineret, deprinderile organizatorice etc.

Inspectorul de educație fizică sau brigada de control trebuie să precizeze în final măsurile operative ce urmează a fi luate pentru lichidarea lipsurilor semnalate, neapărat, să verifice executarea sarcinilor prin efectuarea unor noi vizite de control.

Fiește că, pentru a-și îndeplini rolul îndrumător, controlul trebuie să aibă în primul rînd un rol preventiv, să ducă la ridicarea responsabilității profesorilor de educație fizică față de sănătatea și vigoarea fizică a tineretului.

Conf. univ. dr. C. I. BUCUR
Timișoara

Cel de al V-lea festival bienal „I. L. Caragiale” PREZENȚE REMARCABILE

După cum se știe, în prezent se desfășoară faza finală a celui de al V-lea Festival bienal „I. L. Caragiale” la care participă și trei formații aparținînd sindicatelor de învățămînt.

Mărturisesc că am trăit o profundă emoție asistînd la spectacolul realizat de formația de teatru a Sindicatului învățămînt din Bîcaz cu o dramaturgie după „Baltașul” de Sadoveanu. Consecvenț în strădania sa de a aduce pe scenă cele mai bune opere care reflectă profund însușirile specifice ale spiritualității poporului nostru, formația teatrală a cadrelor didactice din Bîcaz se prezintă ca un colectiv artistic puternic, talentat.

Autorul dramatizării — profesorul Mihai Măncă, director al școlii din Dodeni-Bîcaz — a extras din textul sadovenian, față de care a manifestat nu numai respect, ci și o adînc înțelegere, momentele care ofereau posibilitatea realizării unei acțiuni scenice încheiate, curive, cu o tensiune dramatică crescîndă și care facilitau totodată conturarea unor caractere puternice. Regia a avut în vedere în permanență un dublu obiectiv. Pe de o parte realizarea acelei „colori locale” specifice megalurilor bistrifene și reliefaarea particularităților spirituale ale mîntenilor, iar pe de altă parte afirmarea cit măi sintetice și expresivă a valențelor simbolice ale faptelor și personajelor din „Baltașul”.

Rar ne-a fost dat să întîlnim, în mișcarea artistică de amatori, un

Publicăm în aceste coloane câteva însemnări pe marginea spectacolelor prezentate pînă acum de formațiile de teatru amator ale cadrelor didactice.

spectacol atât de omogen sub cele mai diverse aspecte ale realizării scenice. Trînd cu sinceritate și exprimînd cu convingere sentimentele eroilor — oameni al căror univers spiritual este familiar — interpretii au reușit să realizeze un fragment de viață și o atmosferă de o veridicitate copleșitoare. Glasurile lor, admirabil armonizate, au rostit replicile într-un fermecător grai moldovenesc, care conferă spectacolului o impresionantă frumusețe.

Deși în scenă se înfruntă caractere și temperamente diferite, cea care adună fluxul de idei și sentimente într-un tot unitar însemnând dragoste, durere, sete de dreptate, este Vitoria Lipan.

Talentul și remarcabila capacitate de interiorizare, profunda sensibilitate și glasul vibrant, învîltitor ale profesoarei Alexandrina Măncă, și-au aflat în personajul cu dimensiuni de tragedie antică al Vitoriei Lipan un excelent prilej de afirmare.

Scenografia a contribuit substanțial la frumusețea acestui spectacol, care se situează printre cele mai izbitute spectacole prezentate în etapa finală a întrecerii republicane a formațiilor teatrale de amatori.

LUCIAN BOGDAN

Pentru a treia oară în finală, formația de teatru a Sindicatului învățămînt din Alexandria și-a făcut simțită prezența printr-un spectacol care a afirmat plener multiplele posibilități interpretative ale acestui înzestrat și talentat colectiv.

Optind cu prioritate, de-a lungul celor 14 ani de activitate neîntreruptă, pentru un repertoriu cu tematică eroică, formația profesoriilor din Alexandria a dobîndit o cunoaștere temeinică a genului, însușindu-și stilul specific, modalitatea de rostire a textului și mișcarea scenică adecvată.

Alegînd pentru cel de al V-lea festival bienal piesa „Io, Mircea Voevod” de Dan Tărbîlă, colectivul a dovedit multă îndrăzneală, a cărei oportunitate a fost însă pe deplin confirmată de succesul dobîndit.

Instructorul Jivo Guran a evdențiat, prin concepția riguroasă a spectacolului, acele idei ale textului care reliefează personalitatea domnitorului viteaz și înțelept, patriot înfîlcărat și strateg înscusit. Meritul instructorului consistă în faptul că a asigurat o distribuție omogenă, selecționînd cu grijă

interpretii care corespondeau cel mai bine datelor diferitelor personaje.

Constantin Alexandru, interpretul rolului titular, a concretizat intențiile regiei printr-un joc echilibrat, sobru, vibrînd de un patetism reținut, știînd să dezvăluie cu măsură cloocul sufletesc, greutatea răspunderii și curajul domnitorului și, totodată, durerea sfîșietoare a tălduii care a jertfit cu buază știința libertății și a asigura libertatea pămintului strămoșesc. Vocea profundă, cu accent emoționant, prestația, sinceritatea trăirii, interpretului amator sînt numai cîteva din calitățile cu care a izbit să realizeze o creație de prestigiu.

Scenetele cu grupuri restrîns (discuțiile cu căpitani și boierii) sau cele mai ample (sfatul țării, primirea lui Musa Cebebi etc.) au fost unite, creînd tensiunea dramatică necesară unor episoade de mare importanță.

Un fior de gingășie și pasiune stăpînită a adus prezența în spectacol a Anei Maria Banu, interpreta domnișei Arina, și Cleopatra Zaharia, interpreta Vișei.

LIDIA BIRSAN

De la Ministerul Învățămîntului

În vederea îmbunătățirii programelor și manualelor la clasa I cu copii de 6 ani, precum și pentru realizarea unui schimb de experiență, în zilele de 27-28 decembrie 1968 se vor organiza consfătuiri cu învățătorii care predau la clasa I (cu copii de 6 ani) și cu inspectorii școlari pentru clasele I-IV.

Consfătuirile vor avea loc la instituțiile de perfecționare a cadrelor didactice din București, Cluj, Iași, Timișoara, Brașov și la centralele metodice din Craiova și Deva, unde vor participa învățătorii și inspectorii din județele aferente. Pentru învățătorii din municipiul București, consfătuirea se va desfășura în zilele de 6-7 ianuarie 1969.

Discuțiile din cadrul consfătuirilor se vor purta în jurul următoarelor probleme:

1. Dacă volumul și calitatea cunoștințelor, deprinderilor și deprinderilor ce trebuie însușite de copiii de 6 ani sînt adecvate vârstei. Există teme prea ușoare sau prea grele (la ce obiect, în care copilul)?

2. Dacă modul de organizare a activității școlare și durata orei sînt în raport cu capacitatea de concentrare a atenției, cu posibilitățile de efort și cu particularitățile de vîrstă ale copiilor de 6 ani în general.

3. Ce probleme educative s-au ridicat în primele săptămîni de adaptare a copiilor la activitatea școlară?

4. Ce probleme s-au ivit în legătură cu activitatea desfășurată la citit-scriș (perioada preabecedară și însușirea primelor cunoștințe de citit-scriș); aritmetică (perioada pregătitoare și însușirea primelor cunoștințe de aritmetică); lecțiile de observare în cadrul cunoașterii mediului înconjurător.

5. Ce observații s-au făcut cu privire la desfășurarea activității independente a copiilor în clasă și acasă?

6. Ce observații sînt asupra timpului afectat activităților aplicative, jocurilor și activităților libere?

La împlinirea unei jumătăți de veac

Recent, liceul „Mihai Viteazul” din Fîlotești a trăit un eveniment emoționant: împlinirea a 50 de ani de existență, de activitate neobosită și rodnică în slujba formării și educării tineretului generațiilor.

Începîndu-și activitatea cu o clasă de 24 de elevi și cu 3 dascăli, liceul a parcurs pînă la început un drum plin de greutăți, dar și de numeroase înfăptuiri. De pe băncile sale au ieșit generații de absolvenți bine pregătiți, care l-au făcut

cinst. Astăzi liceul dispune, prin grija statului nostru socialist, de condiții bune de instruire și educare, de un număr mare de elevi și cadre didactice.

Aniversarea semicentenarului a prilejuit organizarea unor interesante și frumoase manifestări, la care și-au adus deosebită contribuția și profesorii, și elevii. S-au organizat, bunăoară, sesiuni festive ale cercurilor științifice, concursuri sportive, simpoioane, s-a editat un anuar. A fost de asemenea deschisă o expoziție jubiliară, cuprinzînd documente din trecutul școlii, precum și imagini ale bogatei activități pe care o desfășoară aceasta în prezent. Revista școlii, „Muguri”, a închinat evenimentului un număr festiv care cuprinde o seamă de evocări ale dascălilor liceului, versuri închinăte școlii, precum și mesaje de felicitare primite cu prilejul aniversării.

Manifestările s-au încheiat cu o frumoasă festivitate la care și-au dat înțelnire promoții de ieri și elevii de azi, foști și actuali profesori, părinți, numeroși invitați.

M. E.

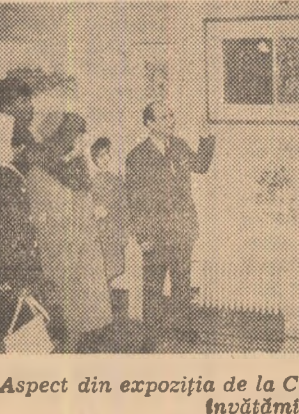
O constatare a dirigîntilor

Urmîrînd să ajute școala în îmbogățirea muncii educative, comitetul sindicatului învățămînt și Inspectoratul școlar din orașul Salonta au organizat recent o constatare a dirigîntilor de la toate școlile din oraș, cu tema: „Formarea profilului moral al elevilor”. Scurtul prezentat de prof. Valeria Andru, responsabilă comisiei metodice a dirigîntilor de la liceul din localitate, a constituit baza de pornire a unor discuții rodnice, a unui amplu schimb de experiență între dirigînti.

Dezbatările purtate în jurul temei prezentate au scos de asemenea în evidență direcțiile în care se simte cu deosebire necesitatea de a se îmbunătăți munca dirigîntilor: alegerea unei teme noi a orilor de dirigenție care să contribuie mai mult la modelarea personalității elevilor, colaborarea între școlă și familie etc.

„Per aspera”

Un tîrziu caută căi meren mai expresive. El se ardește Marius Popescu și are... 52 de ani. Tîrziu, pentru că pentru omul acesta lumea este numai culoare și ritm. Tîrziu, pentru că pentru acest dascăl viața este o necontenită și dramatică suită de întrebări. Tîrziu, pentru că pentru acest artist totul este nou, totul devine miraj pentru cucerirea căruia suspendă cu superbe orice calcul și

Aspect din expoziția de la Clubul sindicatelor din învățămînt

— să adăuga — orice reflex de conservare. Marius Popescu și-a refuzat o Arcație necesară, cu granițele de azur și albastru. Numai că în acest teritoriu al artei sale nu există imposibil, adică a ceea ce-va mai greu decît dificultățile și care tîne pur și simplu de inabordable. Micul detaliu ce catapuză totul spre imposibil se cheamă înfrîngerea materiei. Să compui o lume de nuanțe din ceva care refuză nuanța — stălnolul! — să compui o lume policoloră din ceva care refuză culoarea —

foita de poliolenă! — să evi înfîiș de anul pe așa ceva și ea și cum ai tătu un pește, și încă în mișcare. Ambia artistului nu e cîtuși de puțin o grațuitate. Din această aprigă luptă cu datele fizico-chimice ale simțitorului ies efecte de o stranie forță. Iconografia lui Marius Popescu captează patina aurului bătrîn, contururile se iopese în aliaje coloristice bizare, mîna artistului nu fixează ceea ce nici nu e de fixat și, în mod fericit, nu trebuie fixat, numele ei fiind vreme. E de mirare cîtă vreme a încorporat artistul în aceste iocane atât de laice, în tablouri de epocă, în covoarele lui otenest, prinse în întarsul modestului stălnol! Vrăjitorul acesta e un dascăl. Și dascălului îi palpîță în piept o inimă de tîrziu neodîlnită, curajoasă și ambițioasă.

Altmînteri, Marius Popescu a un om ea eficient alții din școala noastră, cald, preventiv, discret. Îi găsim de strajă lîngă tablourile sale de la parterul Clubului sindicatelor din învățămînt unde zilele acestea a deschis o expoziție personală.

Și parcă tablourile îi străluciesc pe el...
MIRCEA ȘINTIMBREANU

Am vorbit cu școlarii despre artă și despre frumos

Din inițiativa profesorului Constantin Fluture de la Școala generală numărul 31 din Capitală, care a dorit să ofere elevilor amatori de artă din școlile prietelui de a sta de vorbă cu un artist plastic, am participat recent la o întîlnire cu acești elevi.

Întîl școlarii: frumoasă, curată, îngrijită — condițiile pentru dezvoltarea dragostei pentru frumos. În clasa unde a avut loc reuniunea noastră plutea un aer de sărbătoare. Discuția a fost purtată în chip liber, trăind despre frumos în general și în special despre artă. Întrebările m-au surprins cu atât mai mult cu cît ele nu erau simple formulări tip, de genul celor care se pun în asemenea cazuri, ci dovedeau o mare sinceritate, o adevărată dorință de cunoaștere. Au fost și întrebări la care nu se putea răspunde chiar ușor: de exemplu, elevii au dorit să afle definiția abstracționismului și de ce el nu înțelege pictura abstractă.

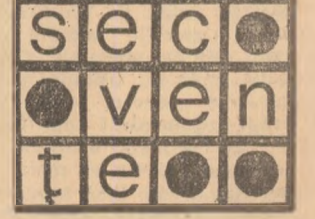
m-au întrebat de ce mi-am ales profesia de plastician, care sînt subiectele mele și de ce aleg toamă aceste subiecte. Succesul întîlnirii noastre a contribuit mult inițiativa profesorilor de a prezenta în cadrul ei cele mai reușite desene ale elevilor. Astfel am putut duce unele discuții „pe viu”. Mare a fost uimirea elevilor cînd, privind un desen în acuarul, am schițat o dorință a autoarelui lui, care nu era de față, arătînd că trebuie să fie vorba de o adolescență sensibilă, puțin timidă, des-teaptă. Ei au înțeles astfel mai direct faptul că orice operă sau lucrare în domeniul artei poartă amprenta autorului ei, îl exprimă pe de-a întregul. Desenele copiilor, colorate, pline de sensibilitate, de notă foarte bună îndrumare a tovarășei profesorei Florescu, grăia el de-a lăghida în domeniul artei pe micii săi discipoli.

În continuare, lărgindu-se discuția cu elevii a atins problemele model, ale felului cum trebuie înțeleasă aceasta. Era, la urma urmei, un subiect oricum înrudit cu cel discutat anterior, cîel dascăl e greu să prevezi care dintre

adolescenții de astăzi va deveni un artist autentic, este întotdeauna posibil ca, prin îndrumarea spre frumos, să le dezvoltăm tîrziu buni gust, să-i învețe să-i aplico la viața de toate zilele — viață în care îmbrăcămînta ocupă un loc de prim plan. O fetiță de vreo 15 ani, subliniînd că ne aflăm în secolul XX, accentua asupra dreptului (inerentului de a fi modern. A fost o bună intrare în problemă, care a permis discuții animate în legătură cu ceea ce înseamnă a fi modern, cu deosebirea dintre bunul gust și ex travaganța ridiculă, cu comportarea civilizată între colegii etc.

La încheierea întîlnirii am părăsit școala cu convîngerea că aici se desfășoară o muncă educativă entuziastă, care își arată din plin roadele.

TIA PELTZ

RADIOTELEVIZIUNEA ÎN SPRIJINUL ORIENTĂRII ȘCOLARE ȘI PROFESIONALE

S-ar putea afirma că orientarea școlară și profesională a depășit la noi stadiul „clarificării de principiu” și a devenit o chestiune de practică școlară. Știm în ce direcție trebuie să mergem, avem o concepție clară asupra obiectivelor — caracterul educativ sau formativ al orientării școlare și profesionale devenind un principiu general admis — și cunoaștem arsenalul de mijloace prin care putem realiza ce vrem. Simțim însă acut lipsa unor instrumente concrete de lucru și aceasta creează dificultăți destul de mari în practică. Singure, mijloacele pur verbale (prin exersarea orală) nu ajung. S-a abuzat de ele și au început să obsoadă de ele și profesorii. Se cer de aceea, și aici, mijloace mai variate, mai eficiente. Cu o tehnică rudimentară și cu o metodă empirică nu se poate obține eficiența scontată în orientarea școlară și profesională.

Să ne oprim acum doar la informarea școlară și profesională a elevilor, care este, după cum se știe, o condiție esențială a unei alegeri reușite a școlii sau a profesiei. Desigur, încă de pe acum există la dispoziția școlii o serie de căi de informare care pot fi folosite — cu un minimum de precizie și bunăvoință — în folosul orientării elevilor: îndrumarea pentru examenele de admitere editate anual de Ministerul Învățământului, conferințe, simpozioane, întâlniri cu reprezentanții profesunilor, vizite în întreprinderi și instituții pe care le poate organiza școala, unele emisiuni de radio și televiziune, ca și numeroase articole din presă. Dar toate acestea la un loc nu cuprind nici pe departe toate datele necesare și nu satisfac nevoia de informație a elevilor noștri. Se simte acut necesitatea unor monografii profesionale, a unor ghiduri școlare și a altor materiale de informare. Un început l-a făcut Institutul de Științe Pedagogice, prin elaborarea unor monografii pentru profesunile didactice (învățător, educatoare, profesor pentru diferite tipuri de școli etc.) aflate la tipar — ca și prin pregătirea unei colecții de texte pentru orientarea școlară și profesională. Un colectiv din Cluj lucrează la un volum de monografii pentru profesunile de masă, în timp ce la Iași se pregătește un ghid școlar și profesional pentru anumite sectoare industriale (textile, chimie).

Cum însă elaborarea și tipărirea monografiilor profesionale și a ghidurilor școlare cer un timp mai îndelungat, s-ar putea să ne adrețăm elevilor pe căi mai directe: de pildă, organizând emisiuni regulate de radio și televiziune, în care specialiștii să prezinte diferite școli și profesii. (Bineînțeles, aceste emisiuni n-ar face inutile monografiile scrise, ci doar le-ar suplini parțial acum, când lipsesc, sau le-ar completa mai târziu, când vor exista). Emisiunile de acest gen s-au realizat și până acum la radio și la televiziune, dar ele au avut un caracter sporadic. Ceea ce propunem acum este un fel de curs sistematic de informare școlară și profesională, care să cuprindă — alături de unele probleme cu caracter general, cum sînt criteriile alegerii profesunilor, metodele auto-cunoașterii, perspectivele dezvoltării economice și necesarul de cadre etc. — toate datele esențiale despre avantajul școlilor și profesunilor accesibile la absolvirea școlii generale și a liceului.

Ar fi util ca asemenea emisiuni speciale de informare școlară și profesională, adresate în primul rând elevilor din ultimele clase ale școlii generale sau ale liceului, să aibă loc o dată pe săptămână pentru fiecare ciclu. O emisiune de 20 sau 30 de minute ar oferi suficient spațiu pentru a prezenta 2-3 școli sau profesii, cuprinzând explicații (sub formă de interviu, conferință, discuție etc.), iar în emisiunile de televiziune și imagini concrete și semnificative din munca unor specialiști. De pildă, prezentându-se o școală oarecare este necesar să se arate principalele elemente orientative: specificul, durata, condițiile de admitere și de școlarizare, secțiile de specializare, conținutul studiilor (scurtă prezentare a planului de învățământ), profesunile pentru care pregătește și posibilitățile pe care le creează după absolvire. La prezentarea unei profesii, emisiunea ar trebui să specifice locul și importanța ei în viața economică sau culturală, conținutul muncii (sarcinile) și condițiile de muncă, cerințele profesunilor (de ordin psihologic, fizic și cultural), sistemul pregătirii profesionale (date asupra școlilor de calificare și perfecționare), condițiile social-economice ale profesunilor. Fiecare este ca emisiunile adresate elevilor din școala generală să prezinte școlile profesionale, liceele de specialitate și profesunile pentru care pregătesc ele, secțiile liceului de cultură generală și perspectivele școlare și profesionale pe care le deschid, sistemul calificării la locul de muncă (pentru elevii care nu și-au continuat studiile); elevilor liceului de cultură generală trebuie să li se prezinte date în legătură cu instituțiile de învățământ superior și școlile tehnice, postliceale, ca și posibilitățile de plasare în muncă și a calificare specială.

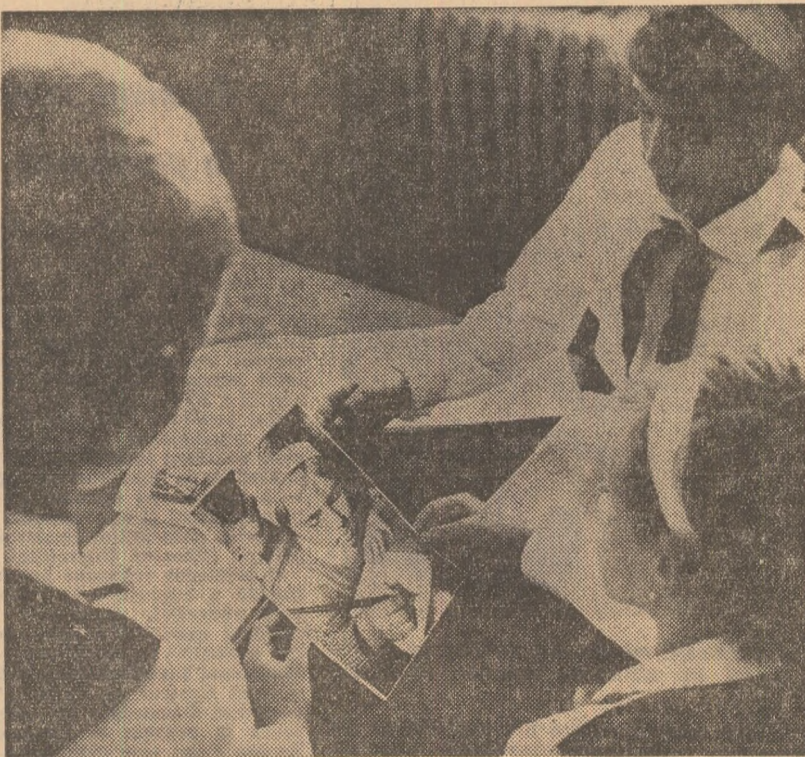
Emisiunile de radio și televiziune ar putea fi realizate cu ajutorul specialiștilor de prestigiu din întreprinderi și instituții, al cadrelor didactice din diferitele tipuri de școli și instituții de învățământ superior, al pedagogilor, psihologilor, sociologilor și economiștilor. Anunțate dinainte în programele de radio și televiziune și popularizate cit mai mult în școală, asemenea emisiuni ar putea fi urmărite de toți cei interesați fie acasă, fie la școală. Dirigenții și consilierii de orientare școlară și profesională ar putea să se înrijă de valorificarea acestor emisiuni în funcție de programul școlii și de interesele elevilor.

Sistemul informării școlare și profesionale prin radio și televiziune ar avea o mare putere de pătrundere și ar prezenta câteva avantaje indiscutabile: exactitatea datelor și selecția esențialului (asigurate de persoanele cele mai competente); informarea simultană a unui număr mare de elevi (ceea ce ar economisi timpul multor specialiști care altfel ar fi solicitați de fiecare școală în parte); economie de timp pentru elevi — și chiar pentru profesori — deoarece s-ar simplifica mult programul de informare profesională (renunțându-se la o parte din vizite sau la întâlnirile cu specialiștii); posibilități mai mari de individualizare a informațiilor, fiecare elev putând să urmărească ciclul de expuneri care-l interesează cel mai mult. În prezent, însă, cel mai mare avantaj ar fi faptul că aceste in-

formații difuzate prin radio și televiziune ar umple un mare gol, suplinind cu promptitudine absența monografiilor profesionale și a altor materiale de informare scrisă, de care totuși nu ne putem lipsi.

Există, deci, suficiente argumente — chiar dacă n-am dat o listă completă a avantajelor — care pledează pentru organizarea acestui sistem de difuzare a informației școlare și profesionale.

MIHAI GHIVIRIGA
șef de sector
la Institutul de Științe Pedagogice

Colocviu pasionant în cercul foto

Datinile populare, un tezaur care trebuie valorificat în munca educativă

Prin tradiție, vacanța de iarnă este pentru copii și tineri un bogat izvor de bucurii. datorită unor obiceiuri legate în special de sărbătorirea Anului Nou. Aceste obiceiuri de o nespusă frumusețe folclorică sînt în același timp deosebit de valoroase din punct de vedere educativ. Transmise din generație în generație pînă în zilele noastre, bucurîndu-i pe copii (ca și pe adulți), ele vorbesc despre viața strămoșilor, despre gândurile și sentimentele lor, despre dragostea lor fierbinte pentru pămîntul patriei, despre năzuința lor spre libertate, spre o viață dreaptă. În spiritul celei mai bune tradiții, și în zilele noastre oamenii muncii alcătuiesc urări de anul nou. Ele exprimă bucuria vieții noi, libertății și fericiții, gândurile luminoase

de viitor, încrederea deplină în posibilitatea de a-l făuri așa cum și-l dorește.

Dintotdeauna școala s-a preocupat să stimuleze cunoașterea creației folclorice legate de sărbătorile de iarnă, s-o păstreze în forma ei cea mai frumoasă, s-o transmită mai departe generațiilor care se succed. Accentele proprii ale unor asemenea manifestări își pierd însă neori din forță. Apare riscul depreciării, al alterării anumitor motive populare — cum sînt de pildă motivele cosmogonice, motivul mioritic, tema metamorfozelor, teme vîntătoare — ca urmare a faptului că pe alocuri se face simțită lipsa de îndrumare, improvizația în pregătirea programului.

Datorită acelorși neajunsuri la unele jocuri mimice (Capra, Jo-

cul ursului, Căluții) se subliniază mai ales latura de caricatură, care riscă să imprime jocului un iz de periferie spirituală. Mai mult, frumoase obiceiuri strămoșești sînt folosite prin unele părți doar ca simplu mijloc de câștig bănesc. O astfel de tendință de comercializare a obiceiurilor noastre seculare duce cîteodată la faptul că se renunță la text, la fabulație, totul bazîndu-se pe o costumăție confecționată în ultima clipă și pe strigătură sacadată, textului li se atribuie o tentă vulgară, de un gust îndoielnic, ori este scurtat la maximum. Aici se mai poate adăuga tendința unora de a înlocui melodia tradițională cu hibridă în ritm modern.

În mod firesc, apărarea valorilor autentice ale datinilor străbune eliminarea adăugirilor false, de superștii, trebuie să stea în grija educatoarei, a cadrelor didactice. În majoritatea comunelor se înființesc forme specifice locului, texte caracteristice pentru un ținut sau altul. În perioada vacanței învățătorii și profesorii li pot îndruma pe elevi să culegă obiceiurile de Anul Nou, să le selecteze și să le adune în colecții care să fie păstrate cu grijă la școală sau la căminul cultural. Cu deosebire trebuie culese piesele de folclor nou, care descriu, cu farmecul graiului popular, munca însuflețită a poporului pentru construirea vieții noi, fericirea de a vedea roadele acestei munci, hotărîrea de a le îmbogăți necontenit.

În programul vacanței este necesar, cred, să fie inserate manifestări (de genul șezătorilor) în care să fie prezentate obiceiurile, datinile ale sărbătorilor de iarnă. Comentariul învățătorului sau al profesorului, indispensabil, ar avea darul să explice semnificația inițială a acestor datinile, transformările intervenite în decursul vremurilor și sensul lor actual.

În calitate de pedagogi, de animatori de cultură, noi, învățătorii și profesorii, sîntem chemați să valorificăm prețiosul tezaur pe care îl constituie datinile populare, pentru a folosi la maximum valențele lui educative.

Prof. VAL. C. NEȘTIAN
Iași

Cucon din Oaș

(Urmare din pag. 1)

Referindu-se de asemenea la problemele pe care le ridică reținerile în liceu a cunoștințelor din școala generală prof. Margareta Ailincă de la Liceul „Dr. Petru Groza” sublinia că acest mod de structurare a cunoștințelor duce și la irrosirea unui timp prețios. De exemplu, arăta vorbirii de motor, în fiecare bătaie de mână, în fiecare mișcare de manivelă, în fiecare brazdă răsturnată, în versurile „Luceafărului”, în muzica lui Enescu, „Coloana” lui Brîncuși sau în pinzele lui Tucelescu este atîta simțire artistică și umană, atîta dăruire atîta înălțare sufletească și morală atîta frumusețe înfrîntă ce nu-și dă osteneala să gesticoneze, lipsit de unele dintre cele mai înalte bucurii pe care le-a creat omul și viața.

Punînd frumosul la baza instruirii și educației tineretului, creăm adevărat tineret unul din cele mai înalte dintre idealurile morale. Îl îndreptăm spre valori supreme ale vieții.

STUDIUL FIZICII ÎN LICEU

darea matematicii. Profesorii de matematică dispun de un mare număr de ore și rezolvă cu elevii numeroase probleme. Din păcate, acestea sînt prea puțin puse în relație cu cunoștințele de fizică. Se preferă aplicațiilor matematice la fizică problemele cu date de matematică pură sau din orice alt domeniu. Poate că ar fi bine ca, în aceste condiții, o parte din orele afectate problemelor de matematică să fie transferate fizicii, pentru efectuarea unor aplicații la această disciplină. De aici ar avea de câștigat și studiul matematicii și cel al fizicii. Cu privire la modalitatea îmbunătățirii manualelor și programelor, profesorul Iliescu arăta că ar trebui să se opereze o restructurare generală în cadrul căreia capitolele privind optica fizică și semiconductorii să fie plasate după capitole referitor la fizica atomică, drept aplicații ale acestuia din urmă.

Încercînd să delimiteze un criteriu stabil după care pot fi

descărcate programele și manualele școlare de fizică, profesoara Lidia Panaioț, de la Liceul „N. Bălcescu”, opina că cele mai importante surse de supraîncărcare provin din aceea că se sînt ține seama suficient de faptul că în liceu nu se urmărește o specializare. Este necesar să se selecteze cu rigurozitate acele cunoștințe esențiale care sînt într-adevăr indispensabile formării culturii generale elevilor. Programa ar trebui să fie supusă discuției profesorilor care urmează s-o folosească și experimentată un an sau doi înainte de a fi generalizată.

Mai mulți vorbitori, între care

ȘCOALA ȘI COMBATAREA INFRAACȚIUNILOR JUVENILE

Una dintre preocupările fundamentale ale societății noastre socialiste este valorificarea cit mai deplină a potențialului uman de care dispune. În acest scop, ea caută modalitățile cele mai raționale de îmbinare a cerințelor și întreprinderilor sale generale cu necesitatea dezvoltării personalității fiecărui individ. Ca urmare, în imensa lor majoritate membrii societății își găsesc un loc cit mai util în cadrul colectivității și, în același timp, cit mai potrivit și mai adecvat pentru organizarea acestui sistem de difuzare a informației școlare și profesionale.

Bineînțeles, această recuperare nu poate fi lăsată și nici nu trebuie lăsată la voia întâmplării, ci se impune ca ea să îmbrace forma unei acțiuni coordonate între școală, familie, opinia publică și autoritățile tutelare. Caracterul măsurilor educative cuprinse în noul cod penal reflectă tocmai această grijă privind întărirea factorilor sociali, în înțelesul cel mai larg al cuvîntului, pentru prevenirea acțiunilor cu caracter infracțional în rândurile minorilor sau, în cazul comiterii acestora, pentru readucerea micilor infractori pe calea cea dreaptă.

Atribuțiile școlii ca factor de educație sînt întărite pe această cale, dar în același timp crește și răspunderile ei. Acționează întotdeauna școala la înălțimea acestor răspunderi? Iată ce am căutat să determinăm analizînd cîteva cazuri.

Semnificativ este, de pildă, cazul lui Ion C., fost elev în clasa X-a a Liceului „Matei Basarab”. Mama lui avusese ani de-a rîndul fată de el o atitudine atît de greșită, atît de neumană chiar încît copilul neputea să fugă de acasă și să pună probleme de comportament, pentru care s-a cerut internarea lui într-un institut de reeducare morală. A intervenit atunci o muncitoare înimoasă care l-a adoptat și a încercat să-i dea o educație sănătoasă. Vechile deprinderi nu puteau fi stîrpite însă de la o zi la alta. În timp ce mama adoptivă se afla la serviciu, Ion C. continua să vagabondeze pe străzi, în anturajul unor elemente decăzute. Apoi a săvîrșit, împreună cu aceștia, cîteva furturi pentru care a și fost arestat, judecat și condamnat.

Am stat de vorbă despre acest caz, pe care de altfel l-a avut în cercetare, cu tovarășii Valentin Ionescu, procuror șef al sectorului I din Capitală.

„Să recapitulăm faptele — ne-a spus d-na. Lipsa supravegherii de acasă l-a înlesnit lui Ion C. perseverența pe drumul greșit pe care pășise în anii precedenți. Așa a ajuns pînă la infracțiunea. Dar școala și-a făcut pe deplin datoria în cazul acesta? Cunoștința situației deosebite a lui Ion C., nu se impunea oare ca profesorii să considere absențele lui drept un semn de alarmă deosebit de îngrijorător și să caute toate mijloacele educative pentru a sufla furturile amintite?”

Întrebarea procurorului șef Valentin Ionescu este pe deplin justificată. Într-adevăr, se pare că profesorii lui Ion C. nu și-au făcut nici el pe deplin datoria, căci nu este suficient să asiguri elevului un anumit bagaj de cunoștințe, se cere să te îngrijești în egală măsură de formarea lui etică, de comportarea lui socială.

Ne vom oprim în continuare la un caz în care școala, inovată de a nu fi acționat într-o fază incipientă, este chemată să lupte și să iasă victorioasă în bătălia pentru recuștigarea unui om.

Deodată, spre mirarea tuturor.

Dan A. săvîrșește un furt în dauna avutului obștesc, pentru care este condamnat, dar i se suspendă condiționat pedeapsa, aplicîndu-i-se ca măsură educativă libertatea supravegheată. Infracțiunea părea, la prima vedere, să nu fie prin nimic motivată. Ancheta socială a arătat însă că minorul provine dintr-o familie dezorganizată, că a prezentat serioase deficiențe în comportarea sa din trecut, ajungînd să și vagabondeze. La un moment dat, a dispărut din locuința surorii lui Dan A. suma de 100 lei. Fiind întrebat, într-un mod lipsit de tact, dacă are cunoștință de dispariția banilor, Dan A., după ce a răspuns negativ, a hotărît să plece din București. Abia acum el comite un furt pentru procurarea banilor de drum.

Faptele ne arată că Dan A. este o fire foarte sensibilă, receptivă la tot ceea ce se întîmplă în jur și foarte influențabil. Fără îndoială, o bună cunoaștere a antecedentelor sale de către dirigenții clasei în care învață și o acțiune conjugată a școlii cu familia acestuia ar fi prevenit infracțiunea pentru care a fost judecat. Această primă rundă educativă a fost însă, din păcate, pierdută de colectivul școlii nr. 189.

— Ce trebuie făcut de acum înainte? Îl întrebăm din nou pe procurorul șef Valentin Ionescu.

Ați observat, desigur, că în acest caz intervine măsura de libertate supravegheată, care constă din lăsarea minorului în libertate sub supravegherea deosebită a părinților, tutorelui sau a unei persoane de încredere, de preferință rudă, sau cu îndatorirea de a colabora cu școala unde minorul învață, în scopul îndreptării lui. Școala și persoana căruia i s-a încredințat minorul trebuie să-l explice acestuia pericolul la care se expune în viitor dacă nu-și schimbă conduita, dacă repetă fapta.

Ultimul caz la care ne vom referi are un caracter aparte, dar nu este prea rar. Este vorba de Mircea N., de 15 ani, elev în clasa a VII-a la Școala generală nr. 115 din București, fiul unor oameni serioși, liniștiți și gospodari, dar care, în general, s-au arătat mult prea blînzi față de copilul lor, lăsîndu-l să facă tot ce dorește, neinteresîndu-se de situația lui școlară, de oamenii pe care îi frecventează etc. Urmarea a fost că Mircea N., care a avut numeroase absențe nemotivate de la școală, unde a obținut de altfel rezultate mediocre la învățătură, a fost anchetat într-un furt de piese auto. În acest caz, îngăduința nepermisă a părinților s-a asociat cu nepăsarea, de-a dreptul condamnată, a colectivului didactic, care nu a analizat cu pătrundere situația creată de slăbirea influențelor educative asupra elevului și intrarea acestuia într-un anturaj periculos.

Frontul educativ unit al cadrelor didactice și al părinților trebuie să acționeze pe viitor mult mai eficient, cu mai multă răspundere. În această acțiune se cere să fie antrenate și comitetele școlare care, pe lângă grija pentru interesele materiale ale școlii se pot preocupa și de problemele educative. În același timp școala trebuie să concluzioneze strîns și permanent cu autoritățile tutelare de pe lângă consiliile populare, care au ca sarcină primordială, depistarea minorilor lipsiți de supraveghere, tentați să alunece pe căi primejdioase. Colaborarea dintre școală și aceste colective obștești poate contribui la micsorarea numărului celor trimiși în judecată și, mai mult chiar, la înălțarea completă a apartinței oricăror manifestări infracționale.

Munca de educație este un proces complex și continuu, de mare răspundere, care urmărește să crească buni cetățeni. Perfecționarea morală a elevilor, educarea lor ca oameni cu o dezvoltare sănătoasă trebuie să preocupe în cel mai înalt grad școala, pe învățătorii și profesori.

Asist. univ. ȘERBAN STELU

PEDAGOGIE ȘI ESTETICĂ

(Urmare din pag. 1)

ale omului, a aspira spre cele mai înalte și mai nobile idealuri. Adevărații prieteni ai frumosului din artă detestă urtul sub orice formă ar apărea el: dezordine, stridență, extravaganță, vulgaritate, necinste. Pentru astfel de oameni, frumosul devine o trebuință, o nevoie sufletească.

Dar forma cea mai înaltă a frumuseții o reprezintă, desigur, frumusețea morală, frumusețea spirituală. Frumusețea morală nu este o zestre cu care venim pe lume și nici un dar pe care îl vom primi grădindu-l cîndva. Ea este rezultatul unei îndelungate dăruiri, treptate și subtile, a ceea ce va deveni mai târziu personalitatea umană. Asemenea dăruitorii trebuie să fim noi, educatorii.

Tinzînd să realizeze în rândurile tineretului această frumusețe supremă, învățămîntul devine o artă. Filozofii greci, cei dintîi teoreticeni ai frumosului, au afirmat că atributele esențiale ale frumosului în general și ale sufletului frumos în special sînt ordinea, măsura, simetria, ritmul și armonia. Realizarea acestor însușiri reprezintă pentru ei idealul educației, ideal exprimat prin conceptul de kalokathēia, adică îmbinarea armonioasă dintre bine și frumos, dintre etic și estetic. Mereu actuală, această sinteză a frumuseții și a bineului constituie

Müller, de la Liceul „Em. Racoviță”, Nicoleta Udrescu, de la Liceul „Al. I. Cuza” s-au referit la modul cum sînt selectați elevii la admiterea în liceu, la modul cum sînt stimulați prin sistemul de notare, la pregătirea pentru admiterea în facultate, la condițiile specifice studiului fizicii în liceele nerurale. Totodată, ei au subliniat necesitatea de a se rezerva un număr mai mare de ore pentru rezolvarea de probleme prin intermediul cărora elevii pot fi învățați să judece.

În încheierea lucrărilor conferinței, conf. univ. Traian Pop a arătat că este necesar să se manifeste mai multă elasticitate în utilizarea manualelor școlare, care nu trebuie privite în mod rigid. Fiind alcătuite pentru clase și elevi medii, manualele lasă profesorului posibilitatea să opereze cu ele în funcție de specificul clasei cu care lucrează, pornind de la acel minimum pe care îl impune programa. Important este, a subliniat vorbitorul, să se pună un accent cit mai mare pe dezvoltarea gândirii elevilor, pe înarmarea lor cu concepția științifică despre lume.

ASALTUL TEHNICII AUDIO-VIZUALE

— date și aprecieri —

Un fapt cunoscut încă de mult de specialiști este acela că receptivitatea elevului este mult mai mare atunci când se solicită simultan și analizatorul auditiv și cel vizual. Studiul recent confirmă cu date precise acest lucru: un elev cu pregătire medie reține numai 20 la sută din ceea ce aude, numai 40 la sută din ceea ce vede, dar 80 la sută din ceea ce vede și aude în același timp. Concluziile se desprind de la sine: metodele de predare trebuie să fie orientate încât să asigure ridicarea la maximum a gradului de receptivitate prin solicitarea simultană a auzului și văzului. Bineînțeles, acolo unde este posibil. Aceasta se impune cu atât mai mult în epoca noastră când materialul informațional devine din ce în ce mai bogat și mai complex.

Tocmai datorită acestui fapt căpătăm în prezent o atît de mare răspîndire metodele de predare bazate pe mijloacele audio-vizuale create de tehnica modernă. Întrucît posibilitățile lor sînt încă departe de a fi epuizate, cunoașterea experiențelor realizate în acest domeniu este totdeauna binevenită pentru propriile căutări.

O recentă vizită în Franța ne-a îngăduit să ne facem o idee generală asupra desfășurării emisiunilor de radio și televiziune școlare din această țară. Aici, de problemele folosirii în școală a mijloacelor audio-vizuale se ocupă în mod special două instituții centrale: Institutul pedagogic național și Centrul audio-vizual de pe lângă Școala normală superioară de la Saint-Cloud — organ de cercetare științifică de producție experimentală și de învățămînt pentru cadrele specializate în mijloacele audio-vizuale. Tei aduc de asemenea contribuția în acest domeniu Institutul francez de radioteleviziune, Oficiul de cooperare radiofonică, ORTF-ul (Oficiul francez de radiodifuziune-televiziune) etc. „Biroul de studii tehnico-economice cu privire la învățămîntul audio-vizual” (B.T.E.A.), comuna ORTF-ului și Ministerului Educației Naționale, creat în 1964, are misiunea de a desfășura cercetări fundamentale asupra randamentului diverselor tehnici audio-vizuale, ca și asupra modalităților optime de producție, difuzare și recepție a mesajelor transmise prin mijloacele audio-vizuale.

Departamentul radioteleviziunii școlare din cadrul Institutului pedagogic național răspunde actualmente de emisiunile radioteleviziunii școlare destinate

învățămîntului elementar, liceal și pentru adulți. Programele radioteleviziunii școlare sînt stabilite după un plan determinat pe de-o parte de conținutul disciplinelor școlare, iar pe de altă de posibilitățile materiale de realizare și difuziune prin rețelele ORTF-ului. În funcție de aceste elemente se stabilesc, potrivit directivelor Ministerului Educației, seriile de emisiuni, pe ani de studii și pe discipline. Toate acestea se efectuează la nivelul unui „Comitet de programe” care reunește, pe discipline și pe clase, profesori specialiști și personalul pedagogic al radioteleviziunii școlare participant la producție. Aici se stabilește, în funcție de subiect, care teme vor fi radiodifuzate și care televizate. Proiectul astfel pus la punct este supus spre aprobare, cu un an înainte, unei comisii ministeriale.

Emisiunile radioteleviziunii școlare sînt destinate învățămîntului preșcolar, primar și secundar. Există de asemenea emisiuni de informare pentru profesori, pe specialități, precum și emisiuni pentru adulți cu subiecte variate, stabilite în funcție de sondele efectuate în prealabil (curs practic de electricitate, medicină, inițiere în economie etc.). În afară de acestea sînt programate anual o serie de emisiuni difuzate de-a lungul a șase săptămîni pentru pregătirea bachelareatului (Radio-télé-bac), care se bucură de unanime aprecieri.

Emisiunile transmise fac obiectul unor anchete sistematice ale „Serviciului de exploatare pedagogică” creat în cadrul departamentului radioteleviziunii școlare. Acest serviciu asigură legătura cu școlile din țară prin intermediul centrelor regionale de documentare pedagogică (secții ale Institutului pedagogic național). Pe lângă anchete și sondaje, serviciul efectuează și cercetări pentru evaluarea modului în care sînt apreciate emisiunile, pentru orientarea și reorientarea programelor. Același serviciu se ocupă și de tipărirea și distribuția documentelor care însoțesc emisiunile și care sînt trimise todeauna din timp instituțiilor de învățămînt fie în mod gratuit — pentru școlile elementare — fie sub formă de abonament pentru licee, profesori, adulți. Aceste „documente de însoțire” cuprind materiale de informare (calendarul emisiunilor, programe) materiale pedagogice (fise destinate cadrelor didactice, elaborate de către pedagogii și permînd pregătirea profesorului și exploatarea emisiunii în clasă) și manuale sco-

Publicații menite să-i sprijine pe profesori în utilizarea lecțiilor televizate

lare complementare ale emisiunilor de radio destinate învățării limbilor străine.

Toată această enumerare de date, cifre și denumiri, care poate părea fastidioasă la prima vedere, denotă faptul că de radioteleviziunea școlară se ocupă, în Franța, un foarte mare număr de specialiști. După cum ne spunea însă dr. Robert Lefranc, directorul Centrului audio-vizual de pe lângă Școala normală de la Saint-Cloud — dacă cei mai mulți profesori sînt pe deplin conștienți de importanța pe care o reprezintă pentru învățămînt mijloacele audio-vizuale, există și unii care le ignoră. În general, aceștia pretextează lipsa condițiilor materiale — lipsa de televizoare, de filme didactice etc. De aici, grija ca toate aceste condiții preliminare să fie îndeplinite, pentru ca folosirea mijloacelor audio-vizuale să devină cit mai la îndemînă. „Aș cere chiar mai mult — a continuat dl. Lefranc — și anume, ca utilizarea lor să fie obligatorie. Pentru că, în orice caz, este timpul să revizum complet ideile noastre în materie de educație. Pînă aici prea adesea mijloacele audio-vizuale au fost utilizate ca auxiliare minore ale învățămîntului. Or, acesta este un rol mult prea mic în raport cu eficacitatea lor potențială.”

Fărăste, se aud și critici la adresa televiziunii școlare. Presa franceză de specialitate s-a ridicat nu o dată împotriva excesului de utilizare a imaginii în predare, a semnalat pasivitatea elevilor ca una din consecințele negative ale acesteia etc. Am discutat despre acest lucru cu dl. H. Dieuzeide, directorul Departamentului UNESCO pentru progresul învățămîntului, unul dintre pionierii televiziunii școlare din Franța. „Criticele — a afirmat d-sa — sînt ceva obișnuit la apariția oricărui lucru nou. Să nu uităm că timp de secole cuvîntul a fost suportul aproape exclusiv al învățămîntului și că deseori s-a regretat, atunci ca și acum, tirania cuvîntului. Odată cu apariția cărții s-au proferat critici vehemente împotriva unei educații prea livrestice. Acum se pot auzi critici virulente contra unui învățămînt care acordă o prea mare pondere înțelesului, deși pericolul este încă foarte departe, cel puțin pe plan școlar.”

Sursa cea mai curentă a conflictului, o constituie proporția dintre vizual și oral. De aceea, dl. Dieuzeide consideră că televiziunea în circuit închis, care s-a instalat în unele școli de cultură generală din Franța, reprezintă cel mai bun mod de încercare a emisiunilor ce urmează să se transmită pe scară națională. Punerea la punct a emisiunilor de matematică („télémaths”) în circuitul închis de la Sèvres, înainte de a fi lansate pe rețeaua națională, constituie un bun exemplu al acestui procedeu. După opinia d-lui Dieuzeide, „televiziunea în circuit închis apare neîndoios ca un ferment pedagogic puternic, un element catalizator esențial, care va determina cu siguranță, într-un timp mai lung sau mai scurt, o totală renovare a metodelor de învățămînt, renovare care este deja în curs în unele țări”.

Săptămîna aceasta s-a desfășurat la Paris Conferința internațională consacrată evoluției învățămîntului tehnic superior și formării inginerilor, organizației UNESCO. Conferința — la care participă peste 300 de oaspeți din 60 de țări membre ale UNESCO, printre care și România — a luat în discuție metodele de pregătirea a personalului tehnic cu calificare superioară, condițiile de admitere în institutele tehnice, rolul laboratoarelor și calculatorilor electronice în pregătirea specialiștilor cu calificare tehnică superioară, formarea acestor specialiști pentru țările în curs de dezvoltare, accesul femeilor la profesia de inginer. Lucrările conferinței au fost deschise de René Maheu, direc-

BUCUREȘTI

Reuniune internațională de experți în problemele educației tineretului

După cum se știe, cea de a XX-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. a adoptat în unanimitate, în urma propunerilor făcute de țara noastră, Declarația privind educația tineretului în spiritul idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare. La rîndul său, cea de a XIV-a sesiune a Conferinței generale UNESCO a stabilit examinarea — în cadrul unor reuniuni internaționale ale experților în domeniul educației — a experienței acumulate pe plan național și internațional în aplicarea principiilor Declarației privind educația tineretului.

O asemenea reuniune internațională a experților în problemele educației, organizată de Comisia națională română pentru UNESCO, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist, se desfășoară în prezent la București. Ea are drept scop elaborarea unui studiu cu privire la acțiunile întreprinse pînă în prezent în acest domeniu.

La reuniune participă dl. Paul Lengrand, șeful Diviziei pentru educația adulților din Secretariatul UNESCO. Din Biroul reuniunii fac parte: Ovidiu Bădină, directorul Centrului de cercetări pentru problemele tineretului — președinte, Eshan Naraghi — (Iran) vicepreședinte și Andre Basdevant (Franța) raportor.

Pe ordinea de zi figurează probleme privind frăturirea

esențiale ale activităților educației desfășurate în spiritul idealurilor de pace și înțelegere între popoare, tendințele actuale în determinarea metodelor, formelor și căilor pentru punerea în aplicare a principiilor cuprinse în Declarația Adunării Generale O.N.U. cu privire la tineret, rolul cooperării internaționale în aplicarea principiilor acestei Declarații.

Lucrările Reuniunii experților în educație se vor desfășura în continuare pînă la data de 17 decembrie a.c.

Recent, la Palatul Pionierilor din București, sub auspiciile Consiliului general ARLUS și ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor, a fost inaugurată o expoziție de carte sovietică pentru copii. Expoziția cuprinde lucrări ale scriitorilor sovietici pentru copii și tineret, desene, ilustrații de cărți și obiecte de artizanat executate de copiii sovietici.

În a doua jumătate a acestui luni va fi inaugurată la Moscova o expoziție cuprinzînd lucrări pentru copii și tineret realizate de scriitori și graficieni români.

În zilele de 9-10 decembrie a.c. s-a desfășurat la Varșovia reuniunea Comitetului administrativ al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt (F.I.S.E.). Din partea țării noastre participă la această reuniune o delegație condusă de tov. Onița Gligor, vicepreședinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură.

Pe ordinea de zi a reuniunii figurează prezentarea raportului Secretariatului FISE cu privire la activitatea Federației de la ultima reuniune a Comitetului administrativ pînă în prezent și la perspectivele activității pentru anul 1969, raportul președintelui Comisiei de cenzori, problema modificării Statutului FISE și examinarea cererilor unor organizații de afiliere la FISE.

Tot la Varșovia, în zilele de 11 și 12 decembrie, a avut loc întâlnirea internațională cu tema „Educația ca educator, om al muncii și cetățean”, la care participă, alături de delegații organizațiilor afiliate FISE, și o delegație ale unor organizații nesfiliate.

În zilele de 9-10 decembrie a.c. s-a desfășurat la Varșovia reuniunea Comitetului administrativ al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt (F.I.S.E.). Din partea țării noastre participă la această reuniune o delegație condusă de tov. Onița Gligor, vicepreședinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură.

Pe ordinea de zi a reuniunii figurează prezentarea raportului Secretariatului FISE cu privire la activitatea Federației de la ultima reuniune a Comitetului administrativ pînă în prezent și la perspectivele activității pentru anul 1969, raportul președintelui Comisiei de cenzori, problema modificării Statutului FISE și examinarea cererilor unor organizații de afiliere la FISE.

Tot la Varșovia, în zilele de 11 și 12 decembrie, a avut loc întâlnirea internațională cu tema „Educația ca educator, om al muncii și cetățean”, la care participă, alături de delegații organizațiilor afiliate FISE, și o delegație ale unor organizații nesfiliate.

În zilele de 9-10 decembrie a.c. s-a desfășurat la Varșovia reuniunea Comitetului administrativ al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt (F.I.S.E.). Din partea țării noastre participă la această reuniune o delegație condusă de tov. Onița Gligor, vicepreședinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură.

Pe ordinea de zi a reuniunii figurează prezentarea raportului Secretariatului FISE cu privire la activitatea Federației de la ultima reuniune a Comitetului administrativ pînă în prezent și la perspectivele activității pentru anul 1969, raportul președintelui Comisiei de cenzori, problema modificării Statutului FISE și examinarea cererilor unor organizații de afiliere la FISE.

Tot la Varșovia, în zilele de 11 și 12 decembrie, a avut loc întâlnirea internațională cu tema „Educația ca educator, om al muncii și cetățean”, la care participă, alături de delegații organizațiilor afiliate FISE, și o delegație ale unor organizații nesfiliate.

În zilele de 9-10 decembrie a.c. s-a desfășurat la Varșovia reuniunea Comitetului administrativ al Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt (F.I.S.E.). Din partea țării noastre participă la această reuniune o delegație condusă de tov. Onița Gligor, vicepreședinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Învățămînt și Cultură.

gloanțe avîntul revoluționar al muncitorilor. Dar s-au înșelată profund, înecî din ziua următoare, demonstrațiile și-au luat firul cu și mai mare intensitate pe cuprîntul întregii țări, obligînd autoritățile să facă o serie de concesii, să elibereze de mîl din muncitorii deținuți, să redecidă sediile muncitorilor, să renunțe la cenzură, să accepte o serie de revendicări muncitorești.

Lupele clasei muncitoare din anul 1918, impresionanta demonstrație de la 13 decembrie din Capitală, au făcut parte din lanțul de acțiuni revoluționare din perioada de puternică activizare politică a maselor populare din țara noastră din anii 1918-1920. Ca urmare a clarificării ideologice din acești ani, din sinul mișcărilor muncitorești a luat ființă, la 8 mai 1921, Partidul Comunist Român, sub conducerea căruia lupta clasei muncitoare pentru împlinirea idealurilor de libertate și dreptate ale oamenilor muncii a fost încununată de succes.

Continuînd tradițiile glorioase ale celor care, la 13 decembrie 1918, și-au vărsat sîngele pentru cauza muncii, poporul român, strîns unit în jurul partidului său comunist, desăvîrșește oriurea dominantă. Burghazia și moșierii me credeau că pot stăvili prin

unele luptelor sociale. În acest context s-a desfășurat greva muncitorilor de la tipografiile „Sfetea” și „Minerva” din zilele de 2 și 5 decembrie. Respingerea revendicărilor de către patroni a determinat pe tipografi, avînd de partea lor sprijinul muncitorimii bucureștene, să organizeze impresionanta manifestație din după-amiaza zilei de 13 decembrie. Cu dezagărea înaltele cercuri guvernamentale, armata, masată pe străzile pe care trecea demonstrația, a deschis focul cu mitralierele asupra muncitorilor. Peste 100 de muncitori au fost omorîți, 200 răniți și circa 500 arestați. Sediul partidului socialist și al uniunii sindicatelor din Str. Sfîntul Ionică a fost devastat de poliție și armată. Au urmat o serie de măsuri represive în întreaga țară. Sediile organizațiilor muncitorești au fost închise, sedițele și intrunirile au fost interzise, organele de presă au fost suprimate sau supuse unei drastice cenzuri. Numeroși militanți socialisti, printre care I. C. Frimu, au fost arestați și schingiați.

Actul de represiune de la 13 decembrie a scos în evidență politica antimuncitorească a claselor dominante. Burghazia și moșierii me credeau că pot stăvili prin

Amintim cititorilor noștri că în această perioadă se fac abonamentele la GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI pentru anul 1969

EDUCATORI, ÎNVĂȚĂTORI, PROFESORI I
Abonați-vă la
REVISTA DE PEDAGOGIE
Costul unui abonament anual (12 numere) : 60 lei

Studiile, cercetările și bogata informare cuprinse în fiecare număr al revistei vă ajută în documentarea dv. în problemele actuale ale școlii și pedagogiei din țara noastră și pe plan mondial. Din cuprinsul materialelor desprindeți idei și experiențe valoroase pentru perfecționarea dv. În paginile revistei vă puteți face cunoscute cercetările și experiența didactică și puteți efectua schimburi de opinii în problemele contemporane ale educației și învățămîntului. Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. și de către factorii și difuzorii de presă.

Institutul agronomic
„NICOLAE BĂLCESCU”
BUCUREȘTI

ANUNȚĂ SCOATAREA LA CONCURS A URMĂTOARELOR POSTURI DIDACTICE:

1. Profesor poz. VI/3 disciplina Producerea și păstrarea furajelor la catedra de Fitotehnică, pendinte de Facultatea de agricultură.
 2. Profesor poz. II/2 disciplina Pedologie de la catedra de Pedologie, pendinte de Facultatea de agricultură.
 3. Profesor poz. VII/4 disciplina Genetică de la catedra de Genetică și ameliorarea plantelor, pendinte de Facultatea de agricultură.
- Candidații la concurs vor depune în termen de o lună de la publicarea acestui anunț, la rectoratul institutului o cerere de înscriere la concurs însoțită de următoarele acte:
- Copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare.
 - Copie legalizată de pe diploma de doctor sau de doctor docent (candidat în științe).
 - Copie legalizată de pe atestatul de profesor sau conferențiar.
 - Lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar.
 - Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază.
 - Memoriu de activitate didactico-științifică semnat de candidat.
 - Autobiografie.
- Cei ce funcționează într-o instituție de învățămînt superior sînt obligați să comunice în scris rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.
- Concursul se va ține la sediul Institutului agronomic „N. Bălcescu” București b-dul Mărăștii nr. 59, în termen de două luni de la publicarea acestui anunț.

Institutul politehnic Timișoara
ANUNȚĂ
SCOATAREA LA CONCURS A URMĂTOARELOR POSTURI:

- FACULTATEA DE CONSTRUCȚII
- Șef de lucrări la catedra Drumuri și fundații, disciplinele: electrotehnică și mașini de construcții, poziția 5.
 - Șef de lucrări la catedra Drumuri și fundații, disciplinele: electrotehnică, instalații și mașini de construcții, electrotehnică și mașini de construcții, poziția 7.
 - Șef de lucrări la catedra Hidrotehnică, disciplinele: tehnologia organizării lucrărilor și economia de ramură, protecția muncii, poziția 9.
- FACULTATEA DE MEDICINA AGRICOLĂ
- Lector la catedra Organizare și planificare, disciplinele: Economia, organizarea și planificarea I.L.S. Analiza activității economice, poziția 7.
- Candidații la concurs vor depune la secretariatul Institutului politehnic din Timișoara, b-dul 30 Decembrie nr. 2, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț, cererea de înscriere, la care vor anexa actele prevăzute în Regulamentul privind ocuparea funcțiilor didactice în învățămîntul superior, publicat în Colectia de hotărîri și dispoziții ale Consiliului de Miniștri nr. 31 din 5 august 1958. Concursul va avea loc la Institutul politehnic din Timișoara b-dul 30 Decembrie nr. 2, la 2 luni de la publicarea acestui anunț.

Într-unul din studiourile de emisiuni școlare ale televiziunii franceze

Lect. univ. GH. CRISTEA

BIBLIOTECA

NOI VOLUME DE SOCIOLOGIE

Literatura sociologică — de care am dus altă lipsă în anii trecuți — a început să se îmbogățească. Volumele existente în librării, dar mai cu seamă intențiile editurilor ne îndreptățesc să credem că în curînd va fi umplut golul existent decamdat în bibliotecă fiecărui intelectual. Afîrmîndu-se prin mijloacele sale proprii, precum și prin puterea sa de interferență cu alte discipline, sociologia captează tot mai mult interesul specialiștilor din diferite domenii de activitate și cu atît mai mult al pedagogilor.

Dintre volumele recent apărute suntem atenții cîteva.

„STUDIUL DE SOCIOLOGIE ȘI PSIHLOGIE SOCIALĂ” este al VI-lea volum apărut în cunoscuta colecție „Teorie și metode în științele sociale” a Editurii politice. Volumul cuprinde o serie de studii orientate de un deosebit interes, cum ar

fi „Teoretic și empiric în sociologie” de Petru Berar, „Unitatea dintre teorie și metodologie în sociologia contemporană” de Ion Torăchel, „Sociologia și psihologia socială — aspecte actuale ale raporturilor dintre ele” de Petru Pănzaru și altele.

Pedagogul va găsi în volumele două studii asupra

STUDII DE SOCIOLOGIE ȘI PSIHLOGIE SOCIALĂ

diversitatea aspectelor de ordin social ale fenomenului educațional. La noi în țară abordarea sociologică a educației are bune tradiții, continuată azi pe diferite planuri de diferite instituții, printre care un rol de seamă îl are Laboratorul de sociologie al Ministerului Învățămîntului. Părerile autorului este că în momentul actual există condiții pentru trecerea cercetărilor sociologice din domeniul educației într-o fază superioară, prin elaborarea unor lucrări de sinteză, frontale și sistematice, prin constituirea unei științe cu statut propriu: sociologia educației. În studiu sînt trecute în revistă problemele actuale ale educației care înseamnă tot atîtea teme de cercetare pentru sociologia educației. Într-un fel, studiul lui Florian Georgescu este o privire panoramică asupra unui larg timp de investigație care se cere explorat de cercetătorii contemporani.

Un alt studiu „Educația școlară în perspectiva sociologiei și a psihologiei sociale” de Pănzaru, coordonat de Ana Tușcov-Borșan și Nicolae Radu, dă sugestii interesante și fixează problemele pentru munca cotidiană și de perspectivă a educației. El se bazează pe in-

teresante cercetări și pe o bibliografie substanțială. Sînt abordate pe rînd probleme de bază ale cercetării psihologice — a colectivelor școlare: teoria grupurilor mici, grupul școlar (clasa) ca obiect și subiect al educației, liderul formal (învățătorul sau profesorul) și liderul neformal (elevul) în raport cu clasa și factorul uman-subiectiv în procesul instructiv-educativ.

Săptămîna aceasta s-a desfășurat la Paris Conferința internațională consacrată evoluției învățămîntului tehnic superior și formării inginerilor, organizației UNESCO. Conferința — la care participă peste 300 de oaspeți din 60 de țări membre ale UNESCO, printre care și România — a luat în discuție metodele de pregătirea a personalului tehnic cu calificare superioară, condițiile de admitere în institutele tehnice, rolul laboratoarelor și calculatorilor electronice în pregătirea specialiștilor cu calificare tehnică superioară, formarea acestor specialiști pentru țările în curs de dezvoltare, accesul femeilor la profesia de inginer. Lucrările conferinței au fost deschise de René Maheu, direc-

torul general UNESCO, care s-a referit la sarcinile majore ale conferinței în lumina rolului crescînd al științelor aplicative și tehnice în dezvoltarea lumii contemporane.

Intervențiile delegației române, condusă de prof. ing. Gheorghe Buzăgan, membru corespicient al Academiei, s-au referit la realizările României în dezvoltarea învățămîntului tehnic superior, la modernizarea și adaptarea continuă a acestuia la cerințele economiei.

Conferința a formulat o serie de importante propuneri menite să stimuleze dezvoltarea învățămîntului tehnic superior în coordonare strînsă cu cerințele dezvoltării economice și sociale ale fiecărei țări, cu desfășurarea revoluției științifico-tehnice pe plan mondial.

Serla va continua cu alte teme: metodele sociologiei, scoala sociologică de la București și modernizarea ei, sociologia geografică, sociologia populațiilor umane, psihologia, sociologia istorică, sociologia economică, sociologia culturii, sociologia politică, sociologia integrării și dezvoltării, sociologia rurală, sociologia urbană și sociologia sistemelor (unităților) sociale.

Fiecare volum se încheie cu o valoroasă bibliografie românească și străină, precum și cu o trecere în revistă a planurilor de perspectivă ale editurilor în domeniul sociologiei.

MIRCEA IONEL

